

stad i sin Kres. Da saa vi en ganske anderledes fornuftig Afrunding af Kresen, naar man opgiver Sæby som Valgsted og lader Vælgerne gaa til Frederikshavn, i Stedet for at de fra Stagen gaa til Frederikshavn, og saa flytte Væsoerne. De kunne nemlig ikke komme til Sæby uden i absolut Magsvejr; de kunne kun komme derhen med megen Vanskelighed i deres smaa Vaade; derimod have de daglig Forbindelse med Frederikshavn ved Dampstib, og derfra er der Jærnbane, med hvilken de med stor Letthed kunne komme til Aalbæk, der foreslaas som Valgsted. Man kunde for øvrigt som paa Samsø have Valgsted der for sig, da der er 3 Soane. Og hvad der dernæst ogsaa efter min Mening taler stærkt derfor, er, at efter den Inddeling, Mindretallet foreslaar, vil man saa en Kres med Aalbæk, Væso, Stagen og det nærmeste derved, en Kres, som er den eneste i Kongeriget Danmark, om hvilken man kan sige, at den fisteridrivende Befolkning kan beherske den. Det forekommer mig, at naar man ved naturlig Inddeling kan saa en Kres, som blev enestaende i Landet i denne Henseende, saa vilde det ikke være for meget, at den fisteridrivende Befolkning fik en Kres for sig selv. Det øvrige følger, saa at sige, af sig selv; om man skulde lægge Valgstedet paa det ene eller det andet Sted, skal jeg forbigaa; for derom kunde man nok blive enig, men deraf følger saa Fordelingen af andre Krese. Den naturlige Grænse for den næste Kres, Hjørring, bliver den store Hovedaa, som danner et bestemt geografisk Skel; men, som sagt, Hovedgrunden har været denne, at jeg skønnede, at da det at opretholde den bestaaende Tilstand var uhenigtsmæssigt, saa vilde jeg dog gøre et Forsøg paa, om man ikke kunde saa en hensigtsmæssigere Inddeling, og det tror jeg er lykkedes ved Mindretallets Forslag. Dog vil jeg dertil føje, at jeg vilde være gaaet lempeligere frem, hvis jeg turde have delt i Kommuner; saa vilde jeg have sagt: Lad Væso blive ved Sæby, men selv saa et Valgsted ovre paa Væso, da de ikke kunne komme til Sæby, undtagen netop naar det er Magsvejr; men lad os saa dele de to Kommuner, som ligge op ad Frederikshavn — det er Klade — Gærum og Aasted — Skærum — jaaledes at man lod Klade og Aasted blive ved Frederikshavn og lod Gærum og Skærum gaa til Sæby; men det er netop for ikke at bryde Kommune-Inddelingen, at jeg ikke har har villet gøre det. Man kan ikke sige andet, end at det er uheldigt efter Regeringsforslaget, at Folk fra Aasted eller dog største Delen af dem maa køre til Frederikshavn

— det er omtrent en Mil — for at komme til Sæby, som er deres Valgsted, og det er en meget lang Vej. Naar man altsaa ikke vil gaa den Vej, som i og for sig absolut er den hensigtsmæssigste efter de nuværende Tilstande, at forandre Kresene, saa kunde man gøre det paa den Maade, men saa kom man som sagt til at kollidere med Kommuneinddelingen, og da jeg har erfaret, hvor farligt det er ikke at holde stift paa et saadant Hovedprincip, om hvilket man helst kan samle sig, saa har jeg ikke turdet gaa til denne Inddeling. Jeg anbefaler derfor ogsaa Mindretallets Forslag om en forandret Inddeling af Hjørring Amtskres til det ærede Ting.

J. Scavenius: Jeg kunde jo i alt væsentligt henholde mig til, hvad Mindretallets ærede Ordfører har udtalt, og der kunde vel være Spørgsmaal om, hvorvidt det, jeg egentlig har at sige, ikke kunde bedre være opsat til 3dje Behandling; men imidlertid vilde man maasse dog finde det ret naturligt, at jeg allerede nu ved 2den Behandling gør Rede for min Stilling i Udvalget og for min Opfattelse af hele Sagen, skønt jeg ganske vist derved kommer til noget at vende tilbage til den Diskussion, som blev ført her i Lørdags. Jeg er, som sagt, enig med mine ærede Medkollegaer af Mindretallet i, at af de 2 Forslag om de 137 Folketingsmænd eller Folketingskresse, som ligge for, er Regeringsforslaget, i alt Fald med de mindre Ændringer, som Mindretallet har stillet, ubetinget at foretrække for Flertallets, fordi det holder sig til Amtsdelingen, i hvilken Henseende jeg ganske kan henholde mig til, hvad Mindretallets ærede Ordfører har udtalt, fordi det holder sig til de nuværende Valgsteder, og da jeg i det hele taget ikke kan se rettere, end at den Valgordning, som blev gennemført her i Landet i 1849, er i høj Grad uretfærdig mod Købstæderne, saa vil man let kunne tænke, at jeg ikke vil være med til at gøre Købstædernes Stilling lige over for Valgene endnu uheldigere, end den allerede er, og fordi jeg i det Punkt er aldeles enig med den ærede Ordfører for Flertallet i, at man skal, for saa vidt man ikke kan komme til en fuldstændig ny Valgordning, saa lidt som muligt gribe ind i det personlige Forhold, som kan have udviklet sig mellem Vælgerne og deres Repræsentanter, og jeg tror, at det tør siges, at Regeringsforslaget, og Mindretalsforslaget altsaa ogsaa, i langt højere Grad følger dette Princip end Flertallet og dets ærede Ordfører, som i en ganske mærkelig Grad har omkalfatret alting og tastet